

rest sis solast wet joma. Eggal hommungul ja öddangul sattuwa nemma põlwile mahha nink anniwa omma henge Issa kätte soamelikkun palwussen. Meljapäiwal, kui nalg ja oht iks surembas lannu, sis naggiwa hommungul warra utte ulge liggi tulleswat, nink nemma sai jewa tedda arratappa. Pu-tükki olliwa nemma enne jo merrest sanu, nink seddamaid wõttiwa tuld ülles nink kuitsasiwa sedda lihha, nink anniwa tenno Jummalale, et nemma sonus saiwa. Ent ikkes wastne waiw ja hädda tulli waiste päle. Wäga kange tuul hommungo poolt naksi neid Some-merre pole tagast ajama, sure laine nink jaa-tükki, mes tuul mannu aije, häettiwa kõrd kõrralt neide jaa parwe nink se sai je iks wähhembas, nink sen suren häddan, kui ennamb es loda surmast paseda, sis and üts neist tõisile nõuwo, üttelisse henda merre pohja heita, nink waiwale nidade otsa tetta. Ent peake jai se kurri mõtte mahha nink ütliwa ne waise üts tõisele: ei mitte nida! kuis meie omman õnnetussen weel särast suurrt patu Issanda wasta tahhasse tetta! Se jaa-tük, kun nemma pääl olliwa, es olle nüüd suremb kui 3 ehk 4 silda figepitti, nink et neide parwekenne es saas kohhalt katski pörrutetus, sis söksiwa nemma lumme temma pääl kõw waste finni, nink latsiwa fige päiwa weerd möda ümbreringi. Sis nemma saiwa ka lammet, sest kange külmi tahtsi neid jo arrawõta. Poolpäiwa hommungul naggiwa sure romoga utte saart; tuul ai je neid liggemba-

le nink waiwatu südda üllendeti romun ja tenno palwussen Jummalale pole; nink nüüd lodiwa nemma arrapästmist sada. Ent tuul kaand öddangul jälle, nink pea olliwa nemma jälle sure merre sissen.

Wimate sis eespäiwal päle lõuna, — se olli üttesas päiw, et suren häddan olnu, — naggiwa nemma Some-ma randa. Kui neide weikeste saare wahhele saiwa, mes kãris nimmitetas, sis naggiwa paljo ulge. Sure julgussega naksiwa neid nüüd tapma, nink saiwa 5 tükki kätte.

Öddangul olli se saar, nimmega Piling, mes 25 wersta Helsingworsi linast ärra om, neide silmi een. Rand olli jaa-tükkega täüs nink es sa nemma ennamb eddesi. Sis nemma astsiwa Jummalale nimmel ommaast jaa-parwest mahha, kun nemma 9 päiwa pääl olnu suren ohhun, ent kun Issanda arm neid siski ellun olli hoitnu. Nüüd tahtsiwa kaeda üttest jaa-tükki tõise päle karrada, seni kui ranna mannu saasse. Ent se poisimees es jõwwa ennamb kõndi, nemma pididiwa tedda sis kapluga henne pereran weddama. Nink kui nemma tedda ennamb nida es jõwwa weddada, sis na jättiwa tedda wimate sure soame walluga sinna jaa päle mahha. Ent nemma saadsiwa weel enne pikka ort mannu, õtsekui mãrgis ülles, et kawwest sedda kottust wois natta ja ärralõida.

Sure waiwaga latsiwa nemma nüüd eddesi, mõnnikõrd romaden kõttuli maan